

**R. P. Francisci Svarez Granatensis, E Societate Iesv
Doctoris Theologi; Et In Conimbricensi Academia
Sacrarvm Litterarvm Olim Primarii Professoris Emeriti De
Divina Gratia Pars ...**

Continens Prolegomena sex, & duos priores libros De Necessitate Divinæ
Gratiæ Ad Honesta Opera

Suárez, Francisco

Mogvntiæ, 1620

Capvt VII. Expenditur eadem sexta propositio Pelagij, & qua gratia, &
quomodo detur homini sine peccato viuere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94086](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94086)

ijdem libri ab exordio legerentur, quæ sita, & inuenta sunt. Affirmabant autem illi, qui protulerant codicem, ante quatuor ferme annos se istos tanquam Pelagij libros habere cepisse, nec vquam vtrum eius essent, ab aliquo se audisse dubitari. Considerantes itaque optime nobis seruorum Dei cognitam fidem de hac re non posse mentiri, restare videbatur, vt Pelagium potius in Episcopali iudicio crederemus fuisse mentitum, nisi fieri potuisset cogitaremus, etiam ante annos tam multos aliquid sub eius nomine, non tamen ab illo conscriptum. Neque enim isti eodẽm libros ab ipso accepisse, vel quod ipsius essent, audiuisse dicebant. Nam & mihi quidam fratres nostri nonnulla opuscula sub meo nomine in Hispaniam venisse dixerunt, quæ quidem ab eis, qui alia nostra legissent, non agnoscerentur, ab alijs tamen nostra esse crederentur.

C A P V T VII.

Expenditur eadem sexta propositio Pelagij, & qua gratia, & quomodo detur homini sine peccato vivere.

ILLVD sane, quod Pelagius suum esse confessus est, adhuc latebrosus est, sed puto, quod in istorum gestorum consequentibus partibus elucebit. Ait enim posse quidem esse sine peccato, & Dei mandata custodire, si velit. Diximus, * hanc possibilitatem Deus * Alias Diximus enim, quæ illi dedit; non autem marginalis lectio necessaria non est, nec locum declarat, sed supplendum videtur, vel repetendum verbum. Ait. diximus, quod inueniatur aliquis ab infantia vsque ad senectam, qui nunquam peccauerit, sed quoniam à peccatis conuersus proprio labore, & Dei gratia possit esse sine peccato, nec per hoc tamen in posterum inconuertibilis. In his verbis quam dicat Dei gratiam prorsus later; & iudices quidem catholici nullam aliam intelligere potuerunt, nisi quam nobis plurimum Apostolica doctrina commendat. Hæc est enim, qua nos liberari posse speramus de corpore mortis huius per Iesum Christum Dominum nostrum.

Cap. 7. Sed pro qua impetranda oramus, ne intremus in tentationem, hæc gratia non est legis scientia, sed ea est, de qua dicit Apostolus; Non irritam facio gratiam Dei, Nam per legem iustitia, ergo Christus gratis mortuus est. Et ideo non est litera occidens, sed spiritus viuificans, scientia quippe legis sine gratia spiritus operatur in homine omnem concupiscentiam. Peccatum enim (inquit) non cognoui, nisi per legem, nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret; Non concupisces: occasione autem accepta per

Pars I.

mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam. Neque * ista dicendo legem vituperat; imo etiam laudat, cum dicit. Lex quidem sancta, & mandatum sanctum, & iustum, & bonum. Quod ergo bonum est, inquit, mihi factum est mors? absit, sed peccatum, vt appareat * peccatum * Alias per bonum mihi operatum est mortem. Et iterum apparet. legem laudat dicendo. Scimus enim, quod lex spiritualis est, ego autem carnalis sum, venundatus sub peccato; quod enim operor, ignoro. Non enim quod volo, hoc ago, sed quod odi, illud facio, si autem, quod nolo, hoc facio, consentio legi, quoniam bona est.

Ecce iam legem monuit, * laudat, eique consentit, hoc est, eam bonam esse consentit, quoniam quod illa iubet, hoc & ipse vult, & quod illa vetat, & damnat, hoc & ipse odit, & tamen quod odit, hoc facit. Inest ergo legis sanctæ scientia, nec tamen sanatur vitiosa concupiscentia. Inest voluntas bona, & valet operatio mala. Hinc est, quod duabus inter se legibus colluctantibus dum legi mentis lex repugnat in membris, & captiuat sub lege peccati, à confitente exclamatur, & dicitur. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia Dei per Iesum Christum Dominum nostrum. Non ergo natura, quæ sub peccato venundata, & vitio sauciata redemptorem, saluatoremq; desiderat, nec legis scientia, per quam * sit concupiscentiæ * Alias cognitio, non * euitio liberat à corpore mortis huius, sed gratia Domini per Iesum Christum Dominum nostrum. Ista est non natura moriens, nec litera occidens, sed spiritus viuificans. Iam enim habebat iste naturam cum voluntatis arbitrio, nam dicebat, velle adiacet mihi: sed non habebat naturam cum sanitate sine vitio, nam dicebat. Scio, quod non habitat in me, hoc est, in carne mea, bonum. Iam habebat cognitionem legis sanctæ, nam dicebat. Peccatum non cognoui, nisi per legem. Sed non habebat vires agenda, perficiendæque iustitiæ, nam dicebat. Non quod volo, ago, sed quod odi hoc facio, & perficere bonum non inuenio. Ideo nec voluntatis arbitrium, nec legis præceptum, vnde liberaretur de corpore mortis huius, quia vtrumque iam habebat aliud in natura, aliud in doctrina, sed gratiæ Dei poscebat auxilium per Iesum Christum Dominum nostrum.

Hanc itaque gratiam, quam in Catholica Ecclesia notissimam nouerant Episcopi, crederunt Pelagium confiteri, cum audirent, eum dicere, hominem à peccatis conuersum proprio labore, & Dei gratia posse esse sine peccato. Ego autem propter illum librum, quem mihi refellendum serui Dei dederunt, qui discipuli eius fuerunt, & cum eundem Pelagium valde diligerent, eius esse dixerunt, vbi hac quæstione sibi proposita, quia hoc in eo iam plurimos offenderat, quod aduersus Dei gratiam loque-

S 2

retur,

* Alias
ostendit.

retur, apertissime * expressit, hanc se dicere Dei gratiam, quod possibilitatem non peccandi natura nostra, cum conderetur, accepit, quoniam condita est cum libero arbitrio. Propter hunc ergo librum ego, plurimi autem fratres propter eius disputationes, quas dicunt sibi esse notissimas, adhuc sumus de istorum verborum eius ambiguitate solliciti, ne forte quid in ea lateat, atque se hoc dixisse sine praeiudicio sui dogmatis exponat postea discipulis suis, ita differens: Dixi quidem proprio labore, & Dei gratia posse hominem esse sine peccato, sed quam dicam gratiam optime nostis, & legendo recolere potestis, * sic quod ea in qua creati sumus à Deo cum libero arbitrio. Atque ita dum eum credunt Episcopi, eam dixisse gratiam, non qua homines creati sumus, sed qua in nouam creaturam adoptati, hanc enim apertissime gratiam diuina Scriptura commendat, ignorantes haereticum tanquam Catholicum absoluerint.

* Alias sst.
A Adde
natura sst.

Suspectum enim me facit illud, quod cum in eodem libro, cui respondi, apertissime, dixerit, Abel instum nunquam omnino peccasse, modo ait. Non autem diximus, quod inueniatur aliquis ab infantia usque ad senectam, qui nunquam peccauerit, sed quoniam à peccatis conuersus proprio labore, & Dei gratia possit esse sine peccato, Abel quippe iustum non à peccatis conuersum in cetera vita dixit, factum esse sine peccato, sed quod peccatum vllum nunquam fecerit. Vnde si ille * ipse liber est, profecto ex ipsa responsione emendandus est. Nolo enim eum dicere modo fuisse mentitum, ne forte quod in libro illo scripserit, se dicat oblitum. Proinde cetera videamus; ea quippe consequuntur in Ecclesiasticis gestis, quibus, adiuuante Domino, possumus ostendere, etiam Pelagio, sicut nonnullis videtur, in illa examinatione purgato, & certe apud iudices duntaxat homines absolutos, hanc talem haeresim, quam ulterius progredi, & in peius profiteri * nolumus, sine dubio esse damnatam.

* Alias
ipse.

* Alias
proficere.

CAPVT VIII.

Caput. 11.

De sex aliis propositionibus obiectis Pelagio
ex doctrina Caelestij, & quibus-
dam aliis.

* Alias
hac.

Hic * enim sequuntur obiecta Pelagio, quae in doctrina Caelestij discipuli eius referuntur inuenta.

1 Adam mortalem factum, qui siue peccaret, siue non peccaret, moriturus esset.

2 Quoniam peccatum Adæ ipsum solum læserit, & non genus humanum.

3 Quoniam lex sic mittit ad regnum, quemadmodum Euangelium.

4 Quoniam ante aduentum Christi fuerunt homines sine peccato.

5 Quoniam infantes nuper nati in illo statu sint, * in quo Adam fuit ante prauaricationem. * Alias fecit.

6 Quoniam neque per mortem, vel prauaricationem Adæ omne genus hominum moriatur, neque per resurrectionem Christi omne genus hominum resurgat. Hæc ita obiecta sunt, ut etiam apud Carthaginem à Sanctitate tua, A & ab alijs tecum Episcopis A Id est, ad dicerentur audita, atque damnata. Vbi quidem, ut recolis, cum ipse non fuisset, postea cum venissem Carthaginem, eadem gesta recensui, ex quibus aliquamemini, sed nescio vtrum eius hæc omnia teneantur. Quid autem interest, vtrum aliqua ibi non sint forte commemorata, & ideo nec damnata, cum constet esse damnanda.

Deinde obiecta sunt & alia quædam capitula commemoratione mei nominis interposita, quæ mihi de Sicilia missa fuerant, cum ibi fratres catholici huiusmodi questionibus turbarentur, quibus per librum ad Hilarium B scriptum, qui ea mihi in epistola B Epist. 89. sua consulens miserat, satis sufficienter, ut mihi videtur, respondisse. * Ista sunt autem * Aliis Respondi. posse hominem sine peccato, si velit, esse, infantes, etsi non baptizentur, habere vitam æternam: diuites baptizatos, nisi omnibus abrenuntient, si quid boni nisi fuerint facere non reputari illis, neque regnum Dei posse eos habere.

Ad hæc sibi obiecta (sicut gesta testantur) Pelagius ita respondit. Posse quidem hominem sine peccato esse. Dictum est (inquit) superius de eo, quod fuerint ante aduentum Domini homines sine peccato, dicimus & nos, quoniam ante aduentum Christi vixerunt quidam sancte, & iuste secundum Scripturarum Sanctorum traditionem. Reliqua vero, & secundum ipsorum testimonium, à me dicta non sunt, pro quibus ego satisfacere non debeo, sed tamen ad satisfactionem sanctæ Synodi anathematizo illos, qui sic tenent, aut aliquando tenuerint.

* Post hanc eius responsionem Synodus dixit. Ad hæc quæ dicta capitula sufficienter, nuerant. C & recte satisfecit præsens Pelagius anathematizans ea, quæ non erant eius. Concilium C Adde continent.

Videmus igitur, & tenemus non solum à Pelagio, verum etiam à sanctis Episcopis, qui illi iudicio præsidebant, mala perniciosissima huius hæresis esse damnata. Adam mortalem factum, quod ut plenius exponeretur, quomodo dictum sit, additum est, qui siue peccaret, siue non peccaret, moriturus esset. Quod peccatum eius ipsum solum læserit, & non genus humanum. Quod